

הלכה ה: היה משמש עם המהורה.

גבי בא על המהורה ופירסה נדה, וכן אם נטמא במקדש, השהי' האיסור מטעם ביאת מקדש וביאת נדה, משא"כ הפרישה וכן היציאה דרך ארוכה במקדש זה הוה דין חדש וצריך ע"ז קרא דחייב ע"ז, וכו'. ונ"מ ג"כ דהיא חייבת, דלפי הס"ד דהך משנה ה, דנמצא על שלו קאי אפרישה, ושם נקט דגם היא חייבת קרבן, והטעם דלהפרישה גופה היא ג"כ גורמת, וכו'. וכן נ"מ לגבי מזיד דאם לא התרו בו על הכניסה רק על הפרישה חייבים, וכו'. וכן כוונת הירוש' סנהדרין פ"ז ה"ט גבי הך קרא ד, ואל אשה לא תקרב" וכו', ואמר שם היא בל תקרב היא בל תגלה, ור"ל דהך לאו דלא תקרב קאי אפרישה, כמבואר בשבועות דף יח ע"ב, ובירוש' פ"ב דהוריות, וקאמר שם דזה שייך גם על האשה*.

שם: א"ר זעירא, יהא רואה את החרב כאילו מחתכת בבשרו וכל עמה.

צ"ל כך, וכל עמה ר' זעירא? ר"ל, וכי כל האנשים דומים לו? וכדאמרינן ביבמות דף עו ע"א, כן פירש רבינו הגר"א ז"ל ה.

הלכה ו: ר' הושעיא בעי, מעתה אשה לא תהא חייבת על ביאת המקדש.

עיי' תוס' זבחים דף יז ט"ל קראי ביולדת ע"ש. ובאמת קושיית התוס' שם לק"מ, דנ"מ דלא נימא כמו דאמרינן בירושלמי הוריות פ"ב, דכיון דאינה

ה שבועות, יח ע"א: נמצא על שלו טמאין וחייבין בקרבן, וכו'. לעולם אימא לך בשלא סמוך לווסתה, ואפרישה וכו'.

ו ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב לגלות ערותה, א"ר יוסי בי ר' בון, היא בל תקרב' היא בל תגלה. * צ"פ, הל' כלאים, פ"ט ה"ב.

ז אטו כולי עלמא יעקב אבינו הואי דכתיב ביה 'כוחי וראשית אוני' שלא ראה קרי מימיו.

ח כן נדפס פי' זה בשמו בציון ירושלים כאן.

ט ע"א, ד"ה טבול יום: ובפ' הערל לענין אכילת קדשים נדרוש נמי לענין ביאת מקדש, דקרא בכל מילי מיירי שהיא טמאה קודם כפרה.

י ע"א: אלא שאין כה"ג משיח חייב על טומאת מקדש וקדשיו דברי ר"ש.

ראויה לכולם אינה ראויה למקצתן מחמת דליכא בעדים.

שם: מעתה לא יטמא בצרעת שאינו ראוי לבוא בקלות.

שמיעת קול.

הלכה ז: כיני מתניתא, אלא שאין כהן גדול חייב על טומאת מקדש וקדשיו דברי הכל.

הירושלמי ס"ל דהא דמבואר במשנה ד"ט י דאין כהן משיח חייב על טומא"ק, כ"ע ס"ל זה. אך בגמ' דילן די"ב ע"ב יא מבואר להיפך. ועי' במס' פרה פי"ב מ"דיב, דנקט שם אין כ"ג חייב על טומא"ק, וי"ל דאתי כר"ע וקאי אמרובה בגדים. ועי' ירוש' ספ"א דשבועות יג, מה דמקשה שם מ"ט לא נקט במשנה שם כהן משוח, ואמר משום דפטור מקרבן על טומא"ק. ובאמת נראה דהירוש' ספ"ב דהוריות דאמר שם כיני מתני', אלא שאין כ"ג חייב על טומא"ק ד"ה, ר"ל דלא גרס כ"ג משיח כמו בגמ' דילן, רק סתם כ"ג, וקאי אמרובה בגדים, וכר"ע. וכן ר"ל במשנה דפרה הנ"ל*.

הלכה ז: והנשיא על שמיעת קול, דברי ר' שמעון.

רבינו ז"ל כהל' שגגות לא פסק כן, רק דס"ל דנשיא שפיר ישנו בגדר שמיעת קול. ע"ש בפ"י ה"ז ה, דס"ל דזה רק לר"ע. וגם נ"מ לעדות שראה בהיותו מלך, ואח"כ עבר, אם עדותו כשרה או לא. וזה יהיה תליא אם נימא דהוה שינוי בגוף. ועיי' מה דס"ל לר"ש בהך דהוריות דף י' טו, וכתובות דף

יא מאן שמעת ליה דאמר פטור על טומאת מקדש וקדשיו, רבי שמעון.

יב שאין כה"ג חייב על ביאת המקדש.

יג ה"ו, מתני': ר' שמעון אומר כשם שדם השעיר בפנים מכפר על ישראל כך דם הפר מכפר על הכהנים, ובגמ': ולא תנינן משיח ולמה לא תנינן משיח? אין תימר בדבר שאין בו חיוב קרבן.

* צ"פ, הל' תרומות, דף לג.

יד המלך וכהן משיח מביאין קרבנן על שבועת העדות, וכו'.

טו ע"א, מתני': חטאו עד שלא נתמנו ואח"כ נתמנו הרי אלו כהדיוטות. ר"ש אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים ומשנתמנו פטורים.